

Növekvő készpénzállomány, csökkenő pénzügyi eredmény? Vártnál is gyengébb Pick-negyedév

A Pick Szeged Rt. az első negyedévben 84 millió forintos mérleg szerinti eredményt ért el, amely csupán egytizede az előző év azonos időszakában produkáltnak – közölte a társaság tegnap a tőzsde hivatalos lapjában. A vártnál sokkal rosszabb eredmények nem győznek meg minden elemzőt.

A Pick-csoport üzemi eredménye mindössze 3,5 millió forint volt, miközben a tavalyi első negyedévben még 858 millió. Az anyavállalat 78 millió forintos üzemi eredménye is szokatlanul alacsony, fellendülést az exportbővülés hozhat – írja a jelentés. A Nyugat-Európában dúló BSE-járvány, továbbá a száj- és körömfájás megbetegedések miatt világszerte megrendült a fogyasztók bizalma a sertés- és marhahústermékek iránt, mindez jelentős költségnövekedéssel párosult, és ezek miatt romlott a Pick-csoport eredményessége.

Az értékesítés nettó árbevétele húsz százalékkal, 15 milliárd forintra nőtt. Az értékesítés közvetlen költségei 16 százalékkal, 10,5 milliárd forintra emelkedtek, a közvetett költségek pedig 42 száza-

lékkel haladták meg az egy évvel korábbit, így 3,8 milliárd forintra rúgtak. A belföldi értékesítés a tavalyihoz képest 22 százalékkal nőtt, és 8,4 milliárd forint volt idén, az első negyedévben. Ezen belül az anyavállalat árbevétele 13 százalékkal, 5,3 milliárd forintra emelkedett. Az első látásra dicséretes számok mögött azonban átlagosan 30 százalékos árszintnövekedés áll, miközben a forgalom volumenben 8 százalékkal csökkent.

A csoport export árbevétele 6,3 milliárd forint volt, ez értékben 15 százalékos növekedés, a kivitel mennyisége viszont 33 százalékkal visszaesett. Az anyavállalat külpiazi értékesítése 13 százalékkal nőtt, 3,4 milliárd forint volt az év első három hónapjában.

A társaság részvényei a Budapesti Értéktőzsde A kategóriájában forognak, jellemzően négyezer forintos árfolyamon. Mindennél többet elmond a Pick nehézségeiről az a tény, hogy az elmúlt egy évben a papírok legmagasabb tőzsdei árfolyama 11 ezer 285 forint, a legalacsonyabb 3925 forint volt.

Nem véletlen, hogy egy hónappal ezelőtt – tőzsdei történetében először – rendkívüli közleményre kényszerült a Pick, amelyben jelezte, az első negyedévi gyorsjelentés adatai a tervezettől lényegesen elmaradó eredményekről adnak számot. A tegnap közzétett adatok minden várakozást alulmúltak, ennek ismeretében a húsipar általános helyzetét ismerők már kevésbé csodálkoznak a mákói kolbászgyár bezárásáról szóló visszavonhatatlan döntésen. Annál inkább csodálkoznak a pénzügyi elemzők, akik nem értik, mitől emelkedtek az igazgatási költségek több mint ötven, az értékesítési és forgalmazási költségek hetven százalékkal, miközben a Pick-menedzsment mindig a szigorú költségkontrollról volt híres. A szakértők keveslik a pénzügyi eredményt, a kamatbevételeket is, úgy vélik, a gyorsjelentés szerint növekvő, 4,4 milliárd forintos készpénzállomány mellett ez nagyon kevés.

Kovács András

Összeköltöző fiókok Vásárhelyen is

Szeged túlbanksított város

A második legnagyobb bank szeretne lenni az ABN-Amro Bankkal hamarosan bekövetkező egyesülés után a K & H. Csongrád megyében a két pénzügyintézet jelenlegi 11 bankfiókjából 8 marad, Kistelek és Mórahalom lesz számítva, a megye valamennyi városában jelen lesznek.

A dél-alföldi régióban tett látogatást a minap László Csaba, a Kereskedelmi és Hitelbank vezérigazgató-helyettese. Előbb Szegeden, a K & H Banknál tárgyalt Tóth László ügyvezető igazgatóval, majd Békéscsabára utazott. A téma mindenütt a két pénzügyintézet küszöbön álló egyesülése volt.

– Hányadik bank szeretne lenni a hazai piacon a K & H, az ABN-Amroval kötött házasság után? – kérdeztük László Csabát.

– Nem feltétlenül méretben szeretnék gondolkodni, hanem minőségben és szolgáltatásban. De azt el kell mondanom, hogy az átalakulás pillanatában a legnagyobb vállalati bank leszünk, a céges ügyfélkörben a legnagyobb portfólió-

László Csaba: júliusban táblacsere. (Fotó: Schmidt Andrea)

val rendelkező pénzügyintézet. A lakossági piacon pedig a második helyet szeretnék megcélozni, ami azt jelenti, hogy fiókhálózatunk és értékesítési csatornáink, rendszerünk az ország teljes lakosságát le tudja majd fedni. Száznyolcvan-kétszáz fiókunk minden városban

elérhetővé teszi a bankot az ügyfélkör számára.

– Hol tart most az egyesülés?

– Méréföldkőhöz érkezünk, mivel az engedélyek beadása éppen beszélgetésünk idején zajlik. A fúziót megszavazó közgyűléseken túl vagyunk, a tulajdonosok

tavaly augusztusban vizsgálták meg az egyesülés lehetőségét, döntés pedig novemberben született. Már csak az engedélyek elbírálására várunk, a cégbírószági bejegyzésre pedig előreláthatóan júliusban kerül sor. A táblák cseréje is ugyanebben a hónapban történik meg,

utána bizonyos külső jegyekben azonnal egyesülhet a két pénzügyintézet és a jól ismert K & H feliratok jelenhetnek majd meg mindenütt. A két bank különben már közös irányítás alatt áll, közös a menedzsment és a struktúra is, folyik az a munka a háttérben, amelyből természetesen az ügyfelek semmit sem vesznek észre.

– Csongrád megyében milyen változásokat tapasztalhat rövid időn belül a lakosság?

– Szegeden és Vásárhelyen két-két fiók „költözik össze”, így a mostani 11-ből legvégül 8 marad. A szegedi Klauzál téren például jelenleg két fiók néz egymással szembe, ennek pedig tényleg nincs értelme. De minden olyan ponton, ahol akár a K & H, akár az ABN-Amro jelen volt, továbbra is ott leszünk. Az országos helyzetre az a jellemző, hogy sok helyen az egyik városban eddig K & H, a másikban ABN-Amro fiók volt, és ezek az érvek így természetesen az egyesülés mellett szóltak. Szeged ebből a szempontból kivételnek számít, de az önkormányzat amúgy is kissé túlbanksított: a jövőben négy K & H-fiók várja majd az ügyfeleket.

Fekete Klára

A brill nem biztos, hogy briliáns?

Házamat egy ékkőért

jelentős része rendelkezik a szükséges végzettséggel és jogosítványokkal. Mégis: a pénzt ékszerbe, illetve az egyre divatosabb brillbe fektetnek is tennie kell azért, hogy ne csaphassák be.

Az ötvösműhelyekben, az ékszerboltokban szabad megállapodás tárgya a vállalási ményeket figyelmen kívül hagyó, úgynevezett zugékszerek, arany- és ezüstműves, ékszerbecsüs hibának véli, ha egy szakmabeli vállalt feladatot határidőre nem teljesíti, ha téved az ötvözesi finomságban, ha fémjel nélkül hozza forgalomba az ékszertárgyat. Am az is hiba lenne, ha ezt a magatartást általánosítanánk. Ezért hangsúlyozza az ötvös-ként 33 éve tevékenykedő szakember: nem nevezhető minden panelgarázból kialakított üzletben, műhelyben dolgozó ötvös feketén dolgozó zugékszerésznek. Szerinte a Szegeden működő ötvösök

A tanúsítványt adó ékszerboltban az értékkel nem keveredik a hamis. (Fotó: Gyenes Kálmán)

tól, színétől, s csiszolásának módjától. A négy szempont közül az utolsóról Molnár Gábor ötvös és ékszerbecsüs

mondta: a gyémánt csillogását, fényét elővárasztó csiszolási módok közül ismert a huszonnégy háromszögű al-

kotott hollandi róza, az 1919-ben feltűnt nyolcfazettás acantacsiszolás, a félmodem, illetve a nyers követ a legértékesebbé varázsoló modern csiszolás. Egy súlyos, a legfinomabb, kékes-fehér fényű, tiszta és modern csiszolású, vagyis igazán értékes brillel gazdagított ékszer vetekedik egy ház árával is. Egy csöpp, de tökéletes brill sokkal értékesebb lehet egy nagyobb, de például zárvánnyal szennyezett, sárgásfényű és régebbi vagy hibásan csiszolt kőnél.

Csak szakértő szem, fölkészült becsüs képes a sokféle összetevő alapján megállapítani egy brill valós értékét. Az ékszerész, illetve üzletét minősíti, hogy tud-e bizonyítani és magyarázatot adni arról, egy brill mennyire briliáns munka. De a vásárlót is jellemzi, ha nem körültekintő, ha nem kér magyarázatot az árba, ha nem igényli a brill jellemzőit tanúsító, az ékszerész kézzelgyével ellátott, a brill mellé járó bizonyítványt. Hogy valóban egy briliánsan elkészített az ékszer mondhasza: jobb befektetés, mint az arany.

Ü. I.

A Juszt-Frei vitakurzus

Messziről jött ember azt mond, amit akar – üffent egy ilyen egyszerű következtetést igazolhat Frei Tamás és Juszt László vitakurzusa a magyar miniszterelnök likvidálását beárazó bérgyilkos személyét illetően. De ragozhatjuk tovább is, pl.: messziről jött emberről azt mondunk, amit akarunk – ez meg akkor a (viszonylag) messziről jött ember szavahihetőségét polarizáló vita bizonyító erejét vonja kétségbe. De ragozunk tovább: messziről jött emberrel azt mondatunk „ki”, amit akarunk – ez meg már a riporteri etika tárgyköre, amelyről – mármint a riporteri etikáról – vajmi kevés döbbenetesen és stabilan igaz állításunk lehet, mert a médiában piacverseny van, s ily módon mind kevesebb etikabomlasztó differencia van aközött, ha egy bérgyilkos a magyar miniszterelnök likvidálásáról beszél, vagy ha egy színész kellő jellembrázoló drámaisággal eljátsza a magyar miniszterelnök likvidálását beárazó bérgyilkost.

Hogy akkor Freinek vagy Jusztinak jön be a közel azonos játékszisztémát biztosító lapleosztás, az csak akkor derülhetne ki, ha a partit rendezett és korrekt játékszabályok között végigjátszhatnák. De nem fogják. Csak fogják a lapokat a kezükben, és mintha úgy tromfolnának egymás nyakára, hogy közben a lapok nem fognak – a parti végételen, a játékszabályok zöme praktikusán önmódosító.

És akkor már helyben is vagyunk. Mintha az egész akció azt példázná, im, a sajtó, mely nem állal néha odamondani a kormányának, nem szavahihető. Így aztán a politika nem csupán tárgya lesz az újságírásnak, hanem az egész hóbelevanc átpolitizáltsága okán újságírói eszköz is.

Pedig mi sem lenne kézenfekvőbb, a látszat szerint, mint a függetlenség, s az azzal való logikus dolgozás, olvasókiszolgálás. Ám ez a verzió is személyfüggő, s ha egy újságíró úgy gondolja, hogy akkor képes leírni legpontosabban a korrupció természetrajzát, ha munkája folzabál mindent, s a szó átkerül a hitelet tárgykörébe, amelynek funkciója nem elvitatható, csak hát napi szinten, hit kontra valóság: erősen kaoszsképző.

A magyar miniszterelnök likvidálásáról azért is fölösleges, bizonyos szempontokból tautologikus beszélni, mert egy karizmatikus miniszterelnök (bármelyik!), ha felelősséggel gondol országára, akár élete árán is kitart a jogállamiság és demokrácia eszméje mellett. Vagy ellene.

Podany Árpád

A tőkeemelés megrostálta a társaságokat

Kipottyantak a fantomcégek

Az 1997-es társasági törvény rendelkezett arról, hogy 2000. június 16-ig a gazdasági vállalkozásoknak törzstőkét kell emelniük. A kft.-knek 1-ről 3, míg a részvénytársaságoknak 10-ről 20 millió forintra; a szocializmusból örökölt gazdasági munkaközösségeknek és a jogi személy felelősségvállalásával működő alakulniuk. Csongrád megyében 23 ezer céget tartanak számon. Ezek nagy része határidőre meg is tette a szükséges lépéseket. A változtatásokat a cégbírószágon kellett bejelenteni.

Dr. Czene Klárától, a Csongrád Megyei Cégbírószágot vezető bírától megtudtuk, hogy tavaly már a határidő lejártá előtt jelezték a társaságoknak, ne feledkezzenek meg fenti kötelezettségükről. Ennek ellenére, mintegy 3 ezer vállalkozás mulasztást követett el, ám a türelmi idő lejártáig ez a szám 1 ezer 255-re csökkent. Utóbbiakat felszólították a hiány pótlására, illetve törvényességi felügyeleti eljárást indítottak ellenük. Amelyek nem szüntették meg a törvénysértő állapotot, azokra egyrészt 50-500 ezer forint közötti pénzbírságot róttak ki, majd felfüg-

gesztették működésüket, végül megszüntették nyilvánosságukat, végelszámolót rendeltek ki és törölték őket a cégnyilvántartásból. Az érintett társaságok negyedéről derült ki, hogy fantomcégekről volt szó, mivel a megadott székhelyről, „telephelyről” eltűntek, így nem sikerült utolérni őket. Ezek jelentős része az egykor Jugoszláviából áttelepültek által alapított vállalkozás volt. Ilyen esetben törölték a társaságot a nyilvántartásból. Jelenleg 299 vállalkozást tartanak számon, amelynek még nem történt meg a szükséges tőkeemelés, de velük szemben a bíróság szükséges intézkedést már megtette. Május 30-ig le kell adniuk a társaságoknak az éves zárómérlegüket, ellenkező esetben a bíróság ellenük törvényességi felügyeleti eljárást fog lefolytatni. Dr. Czene Klára bírónő azt javasolta, hogy ha valaki, valamely társaság szerződést akar kötni egy céggel, akkor előbb nem árt a bíróságról kikérni az egyébként nyilvános adatokat, nehogy olyan tenyerébe csapjan, adjanak előleget, amely hivatalosan már nem is létezik.

V. Fekete Sándor